

[Knud Lind]

Jeg vil også godt nævne, at det ikke bare er et spørgsmål om partisansøm ved arbejdspladserne eller smadrede ruder på HT-busserne, eller at politiet må ud og fjerne dem. Det kan man trods alt tage og føle på: sindene kommer i bevægelse, og de møder op ved arbejdspladsen, og så sker der nogle ting derude. Men det er i den grad gennemsyret af personligt had og forfølgelse af anderledes tænkende mennesker.

Jeg har stillet et spørgsmål, nr. S 555, til justitsministeren, som lød:

»Vil ministeren foranledige en politimæssig undersøgelse, der godtgør, hvem der er ansvarlig for udfærdigelsen og udbredelsen af en ærekrænkende og fornærmende plakat, hvor man med fotos og udførlig nævnelse af navn og adresse hænger nogle medborgere ud for at være nasserøve?«

Det er, hvad fagforeningerne gør, de hænger folk ud på plakater med telefonnummer og det hele. En af dem var i øvrigt en SF'er, som havde hemmeligt telefonnummer, men det var alligevel trykt på plakaten. Meningen med det er jo, at så skal befolkningen ringe og true dem og lægge pres på dem, således at de bryder sammen. Det var selvfølgelig meningen med de plakater.

Den opfordring, som ligger i den plakat, der blev lavet, kan være til alt fra verbale trusler til helt andre ting, hvor man opsøger folk i hjemmet, og det kan give nogle tendenser. Det er det, Socialdemokratiet står for, det er det, de socialdemokratiske ledede fagforeninger står for.

Plakaten blev fabrikeret i forbindelse med den igangværende HT-konflikt i Roskilde, og hvad var årsagen? 4 havde meldt sig ud af SiD og ville over i en anden fagforening. Og så går man frem med sådanne midler imod folk!

Det er det, vi føler er så forkasteligt, og det er derfor, vi siger til den konservative ordfører, at vi ikke længere tror på, at den personlige terror og den blokadeterror, som vi ser gang på gang, bare kan afgøres med, at den konservativt ledede regering fremsætter lovforslag nr. L 190, som egentlig er sådan, at man skulle tro, det var en socialdemokratisk regering, der havde fremsat det. Vi kan heller ikke nøjes med politivedtægten, for politivedtægten handler kun om bøder. Det er det, det drejer sig om. Derfor er vi meget skeptiske, og derfor har vi rejst denne debat.

Der ligger nogle uhyggelige undertoner i det her. De undertoner bygger jo på, at disse socialdemokratiske tillidsmænd på hyklerisk vis udadtil påstår, at de er ved at piske medlemmerne på plads og på arbejde, og vi ved jo alle sammen godt, at bagefter får den en helt anden tur, for ellers var de ikke tillidsmænd ret meget længere, og det vil socialdemokraterne så gerne være.

Derfor kommer der også nogle efterspil i Arbejdsretten, men det uhyggelige i det er, at selv de medlemmer, som ikke er i overensstemmelse med de socialdemokratiske fagforeningsbøsser, kommer til at betale for det, de har været med til at lave. Det er derfor, at man ikke bare kan affærdige hele dette spil om den blokadeterror, der er, med et lovforslag som L 190, men man må tage helt anderledes fat på det.

Jeg kan selvfølgelig godt forstå, Socialdemokratiet har sådanne tanker, men jeg forstår ikke regeringen. Jeg forstår i særdeleshed ikke den ordførertale, der blev holdt fra Venstre, og den tale, der blev holdt af den konservative ordfører.

Det var endda en dobbelttale fra De Konservative og CD på én gang, og jeg synes ikke, at den var helt i overensstemmelse med, hvad CD har sagt tidligere, men o.k., nu har De Konservative fået lov til at tale på CD's vegne. Det stemmer ikke overens med det, som CD ellers siger ude i forsamlingshusene; herinde på Tinget har man altså en helt anden holdning, og derfor må jeg appellere.

Jeg vil godt rose arbejdsministeren for, at han nok var den, som tog mest fat om problemerne, mens den konservative ordfører skred ud.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil gerne starte med at takke arbejdsministeren, fordi det var et klart og meget præcist svar, men også fordi det gjorde det åbenbart, hvor inderlig overflødig denne forespørgsel er.

Sagen er, at vi har de lovregler og de politimæssige magtmidler, som er nødvendige i sådanne blokadesituationer, og vi skal ikke have flere, end det er nødvendigt. Hvis man fra Fremskridtspartiets side skulle være i tvivl om dette spørgsmål, så havde Folketinget allerede den 20. februar førstebehandling af et lovforslag fra CD, og der er en udvalgsbehandling i gang. Det havde været helt naturligt, om Frem-